

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 września 2004 r.****dotycząca pomocy udzielonej przez Francję na rzecz Compagnie Marseille Réparation (CMR) –
Pomoc państwa C 34/03 (ex N 728/02)***(notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3350)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2005/314/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności akapit pierwszy jego art. 88 ust. 2,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wymienionymi artykułami⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 18 listopada 2002 r. i zarejestrowanym tego samego dnia (zwanym dalej „zgłoszeniem”), Francja zawiadomiła Komisję o zamiarze udzielenia pomocy finansowej na rzecz remontowej stoczni okrętowej Compagnie Marseille Réparation (CMR). Sprawa została zarejestrowana pod numerem N 728/02.
- (2) Pismem z dnia 13 grudnia 2002 r., Komisja zwróciła się do Francji o dodatkowe informacje. Francja odpowiedziała pismem z dnia 6 marca 2003 r., zarejestrowanym 7 marca 2003 r.
- (3) Pismem z dnia 13 maja 2003 r., Komisja poinformowała Francję o swej decyzji o wszczęciu procedury zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do zgłoszonych środków. Sprawa została zarejestrowana pod numerem C 34/03.
- (4) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących podejmowanych środków.
- (5) Francja przekazała swe uwagi pismem z dnia 31 lipca 2003 r., zarejestrowanym 4 sierpnia 2003 r. Nie odnotowano żadnych uwag stron trzecich.
- (6) Francja dostarczyła dodatkowych informacji pismem z dnia 2 października 2003 r., zarejestrowanym 3 października 2003 r. oraz pismem z dnia 10 października 2003 r., zarejestrowanym tego samego dnia. Komisja zwróciła się z dodatkowymi pytaniami do Francji pismem z dnia 21 listopada 2003 r., na które Francja odpowiedziała pismem z dnia 29 grudnia 2003 r., zarejestrowanym 8 stycznia 2004 r., oraz pismem z dnia 29 stycznia 2004 r., zarejestrowanym tego samego dnia. Komisja zwróciła się z kolejnymi pytaniami pismem z dnia 10 maja 2004 r., na które Francja odpowiedziała pismem z dnia 29 czerwca 2004 r., zarejestrowanym tego samego dnia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 188 z 8.8.2003, str. 2.⁽²⁾ Patrz: przypis nr 1.

II. OPIS SZCZEGÓŁOWY

A. Beneficjent

- (7) Beneficjentem pomocy finansowej jest CMR, stoczniowe przedsiębiorstwo remontowe z siedzibą w Marsylii. CMR zostało utworzone 20 czerwca 2002 r. w celu przejęcia aktywów stoczni morskiej w upadłości la Compagnie Marseillaise de Réparations (CMdR).
- (8) Wcześniej remonty morskie w porcie Marsylia wykonywane były przez trzy przedsiębiorstwa – Marine Technologie, Travofer i CMdR. W roku 1996 stocznie te zatrudniały około 430 osób (310 w CMdR, 70 w Marine Technologie i 50 w Travofer). W roku 1996 CMdR znalazło się w trudnej sytuacji i zostało zmuszone do ogłoszenia upadłości. W trakcie procedury upadłościowej wprowadzony został program socjalny, którego celem była pomoc CMdR w uregulowaniu zobowiązań wynikających z odejścia pracowników na wcześniejsze emerytury oraz z urlopów pomostowych dla części pracowników do czasu przedstawienia oferty przejęcia przedsiębiorstwa. Według Francji plan ten sfinansowany został przez władze publiczne.
- (9) W 1997 r. CMdR zostało przejęte przez przedsiębiorstwo włoskie Marininvest, które z kolei odsprzedało je w lipcu 2000 r. brytyjskiej grupie Cammell Laird. W tym samym czasie Cammell Laird przejął także pozostałe dwie stocznie remontowe w Marsylii – Marine Technologie i Travofer. Zamiarem Cammell Laird była reorganizacja tych trzech spółek w ramach jednego przedsiębiorstwa CMdR i przekształcenie ich działalności z remontów na przebudowę statków.
- (10) W okresie pomiędzy lipcem 2000 r. i lipcem 2002 r., stan zatrudnienia CMdR uległ znacznemu zmniejszeniu z powodu tzw. „odejść azbestowych”, to znaczy przejścia na emerytury pracowników, którzy ulegli zatruciu w wyniku narażenia na kontakt z azbestem. Ze względu na prowadzony proces restrukturyzacji, pracownicy ci nie zostali zastąpieni. W związku z tym, działalność CMdR została ograniczona, jednakże firma kontynuowała świadczenie usług remontowych do momentu ogłoszenia upadłości.
- (11) W następstwie upadłości Cammell Laird w 2001 roku, CMdR znalazło się w trudnej sytuacji finansowej. W dniu 31 lipca 2001 r., sąd gospodarczy w Marsylii wszczął postępowanie ugodowe w odniesieniu do CMdR.
- (12) CMR, spółka utworzona 20 czerwca 2002 r., przedstawiła sądowi gospodarczemu w Marsylii ofertę przejęcia CMdR, który zaakceptował plan przejęcia w dniu 20 czerwca 2002 r.
- (13) W ten sposób, w postępowaniu upadłościowym CMdR, spółka CMR odkupiła aktywa należące do CMdR za cenę 1 001 EUR (tzn. jedno EUR symbolicznie za aktywa i 1 000 EUR za zapasy). Informacje zawarte w bilansie CMR wskazują, że spółka ta rozpoczęła działalność w roku 2002 bez żadnego długu.
- (14) Francja wskazała początkowo, że CMR przejęła także roboty w toku.
- (15) Ponadto, zgodnie z ustawodawstwem francuskim w zakresie zabezpieczenia społecznego dotyczącym przejmowania działalności gospodarczej (art. L 122-12 akapit 2 Kodeksu Pracy), CMR zobowiązana była do przejęcia wszystkich umów o pracę, z utrzymaniem tych samych warunków zatrudnienia w zakresie stanowiska, wynagrodzenia i stażu pracy. Z tego samego powodu, CMR musiała także przejąć zobowiązania z tytułu wynagrodzeń w wysokości 500 000 EUR, wynikające z umów zawartych przed przejęciem, związanych z tzw. „odejściami azbestowymi”, jak również zobowiązania wynikające z tytułu zaległych wynagrodzeń (płatnych urlopów) w wysokości 620 000 EUR. Powyższe wartości są zgodne z pierwotnie wskazanymi przez Francję.
- (16) Francja poinformowała Komisję, że w marcu 2003 r. CMR zatrudniała 100 osób związanych z działalnością produkcyjną, w porównaniu do średniego stanu zatrudnienia wynoszącego 184 osoby w ciągu ostatnich pięciu lat.
- (17) CMR należy do pięciu akcjonariuszy, z których jeden jest dyrektorem generalnym.

B. Plan operacyjny

- (18) Według Francji, przywrócenie stoczni możliwości skutecznego prowadzenia działalności remontowej w Marsylii wymaga wdrożenia szeregu działań wewnętrznych w spółce CMR. W tym celu opracowany został plan operacyjny na najbliższe pięć lat.

- (19) CMR odziedziczyła po CMdR szereg obciążeń [„odejścia azbestowe”, zobowiązania z tytułu wynagrodzeń (płatne urlopy)] i innych trudności, jak na przykład utratę klientów z sektora stoczniowych usług remontowych w porcie Marsylia. Utrata klientów spowodowana była polityką Cammell Laird, ukierunkowaną na przebudowy statków ze szkodą dla działalności remontowej. Z tego powodu Francja oświadcza, że CMR musi zostać poddana restrukturyzacji. Francja przyznaje także, że istnienie jednej stoczni remontowej w Marsylii (czyli CMR) jest zgodne z potrzebami i możliwościami rynku stoczniowych usług remontowych.
- (20) Plan operacyjny, nazwany przez Francję planem restrukturyzacji, przewiduje rozwiązywanie problemów napotkanych przez CMR poprzez wprowadzenie szeregu środków. Przede wszystkim, poprzednia strategia Cammell Laird przekształcenia działalności remontowej w działalność ukierunkowaną na przebudowy statków, zostanie zaniechana i CMR powróci do tradycyjnej działalności remontowej. Ponadto, zgodnie z opisem przedstawionym przez Francję, CMR podejmie takie kroki jak: redukcja kosztów strukturalnych, wprowadzenie projektowania wspomaganego komputerowo, wzmocnienie odpowiedzialności dyirekcji i kadry zarządzającej, rygorystyczne zarządzanie podwykonawstwem, rozwój zasobów ukierunkowanych na wielozadaniowość. CMR podejmie także działania inwestycyjne i położy szczególny nacisk na szkolenia i specjalizację pracowników.
- (21) W momencie, gdy spółce uda się już odzyskać pozycję na rynku, będzie mogła starać się przyciągnąć właścicieli bardziej skomplikowanych statków (na przykład statków wycieczkowych i liniowców pasażerskich czy też gazowców), dla których Marsylia nie jest portem macierzystym i dla których cena nie jest jedynym kryterium wyboru przy składaniu zamówienia.
- (22) Francja przedstawiła dwie wersje planu działania CMR. Wersja uwzględniona w zgłoszeniu oparta została o hipotezę osiągnięcia wysokiego poziomu obrotów rzędu 30 milionów EUR w roku 2006, podczas gdy wersja druga, bardziej ostrożna (zwana dalej „scenariuszem pesymistycznym”), została opracowana na prośbę sądu gospodarczego w Marsylii (obroty ograniczone do 20 milionów EUR rocznie począwszy od trzeciego roku do ostatniego roku objętego planem operacyjnym). W związku z tym zmianie uległa ocena wyników spółki. Wyniki te przedstawia tabela 1.

Tabela 1

Przewidywane wyniki CMR (scenariusz pesymistyczny)⁽³⁾

(w EUR)

Wyniki roczne	2002 (6 mies.)	2003	2004	2005	2006
Obroty	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Koszty operacyjne					
Zakup towarów	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Podwykonawstwo	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Inne zakupy i koszty zewnętrzne	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Wynagrodzenia	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Płatne urlopy	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
„Odejścia azbestowe”	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Całkowite koszty osobowe	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Usługi obce	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Koszty osobowe i usługi obce razem	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Podatki	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Całkowite koszty operacyjne	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Wynik operacyjny	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Subwencje ⁽¹⁾	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)
Wynik po opodatkowaniu	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)	[...] ^(*)

⁽¹⁾ Subwencje wspólnot lokalnych (zob. tabela 3)⁽³⁾ Wartości wykazane w tabeli 1 nie odpowiadają w całości pozycjom rachunku wyników.^(*) Informacje poufne.

- (23) Według Francji, plan opiera się na obrotach realizowanych przez stocznie remontowe, zanim grupa Cammell Laird nie znalazła się w trudnej sytuacji finansowej w roku 2000, a także na zdolności CMR do osiągnięcia podobnych wyników w perspektywie dwóch lat. Francja podkreśla również, że projekt bierze pod uwagę utrzymanie liczby klientów w momencie początkowym, zaś podejście przyjęte w scenariuszu pesymistycznym jest jeszcze bardziej ostrożne.
- (24) Koszty wdrożenia planu opartego na scenariuszu pesymistycznym, to znaczy, według Francji, koszty restrukturyzacji, zostały przedstawione w części 1 tabeli 2.
- (25) Do kosztów restrukturyzacji Francja zalicza także obciążenia wynikające z „odejść azbestowych” oraz zobowiązania z tytułu należnych wynagrodzeń (urlopy płatne), gdyż do poniesienia całości tych kosztów zobowiązana była spółka przed przejściem. Koszty te wykazane są w części 2 tabeli 2, a zawarte tam liczby uwzględniają poprawki Francji przekazane w piśmie z dnia 29 stycznia 2004 r.

Tabela 2

Przewidywane koszty restrukturyzacji CMR

(w EUR)

Pozycja	Kwota
Część 1	
Inwestycje w restrukturyzację i konserwację (2002–2006): początkowo	[...] (*)
rocznie (4 × 100 000 EUR)	[...] (*)
Zapasy	[...] (*)
Potrzeby szkoleniowe: 200 godzin/osoba ⁽¹⁾	[...] (*)
Suma częściowa 1	[...] (*)
Część 2	
Koszty „odejść azbestowych” poniesione przed przejściem	[...] (*)
Płatne urlopy należne przed przejściem	[...] (*)
Suma częściowa 2	[...] (*)
RAZEM (Suma częściowa 1 + suma częściowa 2)	3 649 494

⁽¹⁾ 20 pracowników CMR rocznie i 50 pracowników rocznie u podwykonawców.

- (26) Całkowite koszty, oceniane jako niezbędne do rozpoczęcia działalności CMR, wynoszą 3 649 494 EUR.

C. Środki finansowe

- (27) Według Francji, potrzeby CMR w wysokości 3 649 494 EUR sfinansowane zostaną z pożyczek i subwencji pochodzących ze źródeł publicznych i prywatnych, zgodnie z tabelą 3. Dnia 3 maja 2002 r., a więc jeszcze przed powstaniem CMR i przejściem przez CMR aktywów CMdR, Francja wstępnie podjęła decyzję o przyznaniu CMR pomocy publicznej. Decyzja prawnie wiążąca o przyznaniu pomocy została podjęta 26 czerwca 2002 r.

Tabela 3

Środki finansowe związane z restrukturyzacją CMR

(w EUR)

Źródła	Kwota
Część 1 – Pomoc publiczna	
Rząd francuski	1 600 000
Rada Regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur	630 000
Rada Generalna Bouches-du-Rhône	630 000
Miasto Marsylia	630 000
Suma częściowa 1	3 490 000
Część 2 – Pomoc prywatna	
Wkład kapitałowy wniesiony przez akcjonariuszy	610 000
Pożyczki bankowe	1 830 000
Suma częściowa 2	2 440 000
RAZEM (Suma częściowa 1 + suma częściowa 2)	5 930 000

- (28) Rząd francuski przyzna CMR kwotę 1 600 000 EUR w postaci nieoprocentowanej pożyczki. Francja przyznała pożyczkę ekwiwalent subwencji netto w wysokości 404 640 EUR, w oparciu o referencyjną stopę procentową Komisji na rok 2002, tzn. 5,06 %. Francja zaznacza, że warunki udzielenia takiej pożyczki są określone w tabeli 4. We wrześniu 2003 r. została przekazana CMR kwota 800 000 EUR.

Tabela 4

Warunki udzielenia i spłat pożyczki CMR

(w EUR)

Kwota	Rok udzielenia	Rok spłaty
533 333	n	n+6
266 667	n	n+7
400 000	n+1	n+7
400 000	n+2	n+7

- (29) Każda z trzech wymienionych instytucji: Rada Regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur, Rada Generalna Bouches-du-Rhône oraz miasto Marsylia – przekaze CMR kwotę 630 000 EUR, w formie subwencji. We wrześniu 2003 r. władze lokalne przekazały całość kwoty pomocy (1 890 000 EUR). Suma ta przeznaczona została na pokrycie strat spółki w trakcie pierwszych sześciu miesięcy jej działalności (2002).
- (30) Pomoc prywatna przedstawiona została jako wkłady kapitałowe akcjonariuszy CMR (610 000 EUR) oraz pożyczki bankowe (1 830 000 EUR). Banki nie zażądały żadnych specjalnych zabezpieczeń w odniesieniu do pożyczek, za wyjątkiem elementów wymienionych poniżej. Część aktywów CMR jest finansowana w postaci leasingu, to znaczy stanowi własność banku aż do całkowitej spłaty pożyczki. Kolejna część aktywów CMR została zabezpieczona hipoteką, co powoduje, że CMR może stracić nieruchomości na korzyść banków, jeśli pożyczki zabezpieczone tymi hipotekami nie zostaną spłacone zgodnie z zawartymi umowami. Bankiem, który udzielił pożyczki, jest bank spółdzielczy z grupy Banque Populaire.

D. Informacje dotyczące rynku

- (31) Według Francji, francuski przemysł remontów statków wielokrotnie przechodził restrukturyzację w ciągu ostatnich dwudziestu lat z powodu znacznego pogorszenia się sytuacji na tym rynku. Stocznie remontowe w Marsylii przeżywały trudności, gdyż nie uwzględniły pogarszającej się kondycji rynku. Francja oświadczyła, iż utrzymanie trzech stoczni remontowych w Marsylii (Marine Technologie, Travofer i CMdR) aż do roku 2002, kiedy zostały przejęte przez Cammell Laird, przewyższało możliwości rynkowe. Jednak, według Francji, istnienie tylko jednej stoczni remontowej odpowiada potrzebom rynku.
- (32) W odniesieniu do stanu zatrudnienia w CMR, w marcu 2003 r. w sektorze produkcyjnym pracowało 100 osób, podczas gdy średni stan zatrudnienia w ciągu pięciu poprzednich lat wynosił 184 osoby. Spadek zatrudnienia spowodowany był także „odejściami azbestowymi” (30 osób). Francja zauważa jednak, że osoby te zostaną zastąpione, w przypadku, gdy w CMR zaistnieje potrzeba ponownej rekrutacji pracowników.
- (33) Francja precyzuje, że moce produkcyjne CMR zostały zredukowane z uwagi na zamknięcie starego zakładu Marine Technologie oraz zakładu Travofer, które to miejsca zwrócono portowi w Marsylii i w których nie będą już przeprowadzane prace remontowe statków.

E. Decyzja o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu

- (34) W swej decyzji o wszczęciu formalnej procedury wyjaśniającej (zwanej dalej „decyzją o wszczęciu procedury”), Komisja uznała, że podjęte środki stanowiły pomoc państwa w znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Przedsięwzięte środki zostały także ocenione zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1540/98 z dnia 29 czerwca 1998 r. ustanawiająca nowe reguły dotyczące pomocy dla przemysłu stoczniowego⁽⁴⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie przemysłu stoczniowego”) oraz zgodnie z wytycznymi wspólnotowymi dotyczącymi pomocy państwa na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw przeżywających trudności⁽⁵⁾ (zwanym dalej „wytycznymi w sprawie restrukturyzacji”).
- (35) W decyzji o wszczęciu procedury Komisja wyraziła swe wątpliwości w sprawie możliwości zezwolenia na pomoc finansową, o której mowa powyżej, w odniesieniu do restrukturyzacji, z uwagi na fakt, iż po pierwsze CMR wydawała się być przedsiębiorstwem nowopowstałym, utworzonym na bazie zlikwidowanego przedsiębiorstwa CMdR, a po drugie iż, zgodnie z punktem 7 wytycznych w sprawie restrukturyzacji, nowoutworzone przedsiębiorstwo nie jest uprawnione do programu pomocy na rzecz wspomagania i restrukturyzacji przedsiębiorstw, nawet jeśli początkowa sytuacja finansowa podmiotu jest niepewna.
- (36) Ponadto, Komisja wyraziła wątpliwość, że jeśli nawet CMR mogłaby być uważana za uprawnioną do uzyskania pomocy na restrukturyzację, to inne kryteria niezbędne do zezwolenia na udzielenie pomocy na restrukturyzację nie zostałyby spełnione.
- (37) Komisja stwierdziła w szczególności, że Francja nie opisała podstawowych problemów strukturalnych, które proces restrukturyzacji miał rozwiązać, zadawalając się jedynie stwierdzeniem, iż trudności CMR wynikały w głównej mierze z upadłości CMdR. Dlatego też Komisja wyraziła wątpliwość, czy CMR rzeczywiście doświadczyła problemów strukturalnych, a co za tym idzie, czy plan działań CMR jest odpowiedni, aby zapewnić powrót CMR na drogę żywotności gospodarczej w rozsądnym okresie czasu.
- (38) Ponadto Komisja wyraziła także wątpliwość, czy zmniejszenie zdolności produkcyjnych, wymagane art. 5 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego miało rzeczywiście miejsce. Komisja zauważyła, że Francja nie dostarczyła bardziej szczegółowych informacji na temat zasobów rzeczywiście przejętych przez CMR oraz że prawdopodobnie działalność wykonywana przez podwykonawców ulegnie znaczącemu wzrostowi.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 202 z 18.7.1998, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

- (39) Komisja wyraziła także wątpliwość, czy pomoc będzie proporcjonalna do kosztów i korzyści z restrukturyzacji. Komisja opierała się w szczególności na wyliczeniach, według których koszty restrukturyzacji wynoszą 3 649 494 EUR, podczas gdy całkowita pomoc publiczna i prywatna osiągnęła poziom 5 930 000 EUR. W ten sposób finansowanie przewyższa potrzeby restrukturyzacyjne, tak jak zostały one oszacowane.
- (40) W kontekście proporcjonalności, decyzja o wszczęciu procedury poruszała problem oszacowania ekwiwalentu subwencji netto dla pożyczki przyznanej CMR przez państwo, zauważając że, zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie metody ustalania stopy referencyjnej i dyskontowej⁽⁶⁾, stopa referencyjna może zostać zwiększona w sytuacji wystąpienia szczególnego ryzyka (na przykład w przypadku przedsiębiorstwa przeżywającego trudności finansowe) i że w podobnym przypadku premia może wynieść 400 punktów bazowych, a nawet więcej. W związku z tym Komisja wyraziła wątpliwość, czy kwota pożyczki może być w całości zakwalifikowana jako pomoc.
- (41) Odnosząc się w dalszym ciągu do zasady proporcjonalności, Komisja wyraziła wątpliwość, czy całość kosztów może być uważana za koszty restrukturyzacji, a w szczególności czy mogą zostać zakwalifikowane na poczet kosztów restrukturyzacji koszty związane ze szkoleniem pracowników podwykonawców CMR.

III. UWAGI FRANCJI

- (42) W odpowiedzi na uwagi zawarte w decyzji o wszczęciu procedury oraz w dostarczonych następnie informacjach dodatkowych, Francja przedstawiła następujące uwagi i dane.
- (43) W odniesieniu do wątpliwości dotyczących uprawnień CMR do skorzystania z pomocy na restrukturyzację, Francja podkreśla, iż pomimo faktu, że CMR jest spółką nowopowstałą, przeżywa ona trudności. Przyznając, że przejęcie zasobów ludzkich i materiałowych stanowi potencjalne korzyści dla nowej spółki, Francja zauważa jednak, że zasoby te stanowią także znaczące obciążenie. Francja potwierdziła w ten sposób swe stanowisko początkowe, zgodnie z którym uważała, iż pomimo faktu, że CMR jest spółką nowopowstałą, jest ona *utożsamiona* z istniejącym podmiotem, który przeżywa trudności.
- (44) Francja potwierdza także, że CMR rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej bez żadnych długów. Zgodnie z ustawodawstwem francuskim dotyczącym postępowania układowego przedsiębiorstw, spółka przeżywająca trudności może, przed ogłoszeniem upadłości, podjąć próbę ustabilizowania swojej sytuacji poprzez zawarcie układu z wierzycielami, korzystając z pomocy sędziego-komisarza ustanowionego przez sąd gospodarczy. CMdR wyraziła wolę skorzystania z takiej pomocy i poprosiła o ustanowienie sędziego-komisarza. Pod jego nadzorem, prace w toku zostały ukończone, a wierzyciele zostali spłaćeni. Jednakże próba ustabilizowania sytuacji spółki zakończyła się niepowodzeniem i, ze względu na zmniejszenie aktywów oraz brak zamówień, dnia 31 lipca 2001 r. spółka zmuszona została ogłosić upadłość. Dlatego też, w momencie przejęcia, CMdR nie miała już żadnego zadłużenia.
- (45) Ponadto ustalone zostało, że w przeciwieństwie do tego, co początkowo utrzymywała Francja, CMdR przed ogłoszeniem upadłości zakończyła wszystkie bieżące prace w toku, a ogłoszenie upadłości było przede wszystkim spowodowane brakiem zamówień (patrz: motyw 44).
- (46) W odniesieniu do wątpliwości dotyczących wiarygodności planu restrukturyzacji CMR, Francja przygotowała uszczegółowienie szeregu elementów tego planu. CMR ponownie zajmować się będzie działalnością remontową, której zaniechała CMdR na rzecz przebudowy okrętów. CMR zamierza zastąpić część „odejść azbestowych” młodymi i lepiej wykwalifikowanymi pracownikami oraz podjąć nowatorskie działania w zakresie szkolenia swych pracowników. CMR zamierza także wprowadzić bilansowany rocznie czas pracy w ramach prawodawstwa ograniczającego czas pracy do 35 godzin tygodniowo oraz ujednoczyć kategorie stanowisk pracy. Ponadto unowocześnione zostaną urządzenia i metody pracy, poprawione zostaną warunki bezpieczeństwa oraz zostanie wdrożony system jakości ISO 9001. Powyższe środki, razem ze środkami wcześniej zgłoszonymi, powinny, według Francji, przywrócić CMR dostatecznie szybko pełną wiarygodność.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 273 z 9.9.1997, str. 3.

- (47) Francja twierdzi także, że wiarygodność planu gwarantują realistyczne założenia handlowe, oparte na rzeczywistej działalności stoczni remontowych w Marsylii, przed ich przejściem przez Cammell Laird. Ponadto, Francja zauważa, że CMR podpisała ze swoimi pracownikami umowę gwarantującą spokój społeczny w miejscu pracy. Francja pragnie wreszcie zauważyć, że wyniki operacyjne osiągnięte przez CMR w roku 2002 i w pierwszej połowie roku 2003 dowodzą, że spółka będzie prawdopodobnie w stanie utrzymać się na rynku począwszy od roku 2003, zgodnie z planem restrukturyzacji.
- (48) W odniesieniu do konieczności uniknięcia wszelkich zakłóceń konkurencji, Francja zapewnia, że zmniejszenie zdolności remontowych stoczni jest gwarantowane faktem zamknięcia dwóch pozostałych stoczni remontowych w Marsylii (Marine Technologie i Travofer).
- (49) Ponadto, w odniesieniu do konkurencyjności, Francja zapewnia, że pozostałe stocznie remontowe usytuowane w północnej części basenu Morza Śródziemnego powinny być traktowane jako oferta uzupełniająca i że nie stanowią one rzeczywistej konkurencji.
- (50) Francja potwierdza także, że CMR zalicza się do kategorii małych i średnich przedsiębiorstw, zgodnie z art. 2, lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. dotyczącym zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w sprawie pomocy państwa udzielanej na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw⁽⁷⁾.
- (51) Francja precyzuje także, że 132 pracowników CMdR zostało przejętych przez CMR oraz że 58 osób odeszło ze spółki w latach 2002–2004 z powodów związanych z narażeniem na kontakt z azbestem.
- (52) Jeśli chodzi o proporcjonalność podejmowanych środków, Francja precyzuje, że kwota 5 930 000 EUR pomocy publicznej i prywatnej pokryje, z jednej strony, koszty restrukturyzacji (3 649 494 EUR) a, z drugiej strony, część potrzeb spółki w zakresie zapotrzebowania na kapitał obrotowy, niezależnie od samego procesu restrukturyzacji.
- (53) Francja wyjaśnia, iż jej zdaniem koszty szkoleń podwykonawców powinny zaliczać się do kosztów restrukturyzacji. Wynika to z faktu, że duża część działań niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania CMR jest wykonywana przez wyspecjalizowane przedsiębiorstwa zewnętrzne. Przedsiębiorstwa te, jako podwykonawcy, również przeżywają problemy sektora stoczniowego w Marsylii i nie są w stanie finansować szkolenia swoich pracowników. Z tego też względu, CMR, jako spółka zlecająca prace podwykonawcom i jednocześnie ponosząca całkowitą odpowiedzialność wobec właścicieli okrętów, bierze na siebie koszty finansowania szkoleń podwykonawców.
- (54) Jednocześnie z prośbą o pomoc w restrukturyzacji, Francja zwróciła się do Komisji z prośbą o zbadanie zgodności wspomnianych środków finansowych ze wspólnym rynkiem, bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3, lit. c) Traktatu, w przypadku gdyby pomoc nie była zgodna z wytycznymi w sprawie restrukturyzacji. Francja podkreśla, że przemysł stoczniowy stanowi podstawę prawidłowego funkcjonowania portu w Marsylii, to znaczy, iż jest on niezbędny, aby zapewnić przyjmowanie statków, prawidłowe utrzymanie jednostek działających w porcie, jak również dla zapewnienia wszelkiego rodzaju usług związanych z bezpieczeństwem morskim, a także dla usług związanych z ruchem turystycznym (naprawa statków turystycznych). Francja podkreśla także, że utrzymanie przemysłu stoczniowego w Marsylii leży w interesie Wspólnoty, gdyż stanowi element wspólnej europejskiej polityki transportowej, promującej transport morski. Francja wskazuje wreszcie na powody historyczne i strategiczne, uzasadniające utrzymanie okrętowych usług remontowych w porcie Marsylia.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 364/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22).

IV. OCENA

A. Pomoc państwa

- (55) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE: „wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.
- (56) Po pierwsze, subwencja w wysokości 1 600 000 EUR przyznana CMR przez państwo francuskie stanowi korzyść finansową przyznaną ze środków państwowych. Kryterium środków państwowych stosuje się także w odniesieniu do korzyści ekonomicznych udzielonych przez władze regionalne lub lokalne Państw Członkowskich. W konsekwencji, pierwsza zasada wynikająca z art. 87 ust. 1 Traktatu, ma również zastosowanie w odniesieniu do subwencji (w wysokości 630 000 EUR każda) przyznanych CMR przez region Provence-Alpes-Côte d'Azur, departament Bouches-du-Rhône i miasto Marsylię.
- (57) Po drugie, z uwagi na fakt, że opisane wcześniej subwencje zostały przyznane konkretnemu przedsiębiorstwu, CMR, zostało spełnione kryterium selektywności, warunkujące zastosowanie art. 87 ust. 1 Traktatu.
- (58) Po trzecie, trzy programy pomocowe udzielone przez władze regionalne i lokalne, a także nieoprocentowana pożyczka przyznana przez rząd francuski, dają CMR korzyści ekonomiczne, których nie otrzymałaby ona od sektora prywatnego. Opisane powyżej środki, z uwagi na swój charakter, mogą zakłócić zasady wolnej konkurencji.
- (59) Po czwarte, kryterium, zgodnie z którym pomoc ma wpływ na wymianę handlową jest spełnione w momencie, gdy działalność gospodarcza beneficjenta dotyczy wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi. Taki charakter ma działalność w zakresie remontów okrętowych, wykonywana przez CMR. W sektorze tak wrażliwym jak remonty okrętowe, wpływ na wymianę handlową, nawet jeśli tylko potencjalny, może być zakładany. Założenie to stanowi w rzeczy samej podstawę długoterminowej polityki prowadzonej w zakresie zasad specjalnych, stosowanych w przypadku pomocy państwa w sektorze budownictwa okrętowego. Zasady te odnoszą się także do sektora remontów okrętowych, podlegającego tym samym regułom co budownictwo okrętowe. Ponadto, z uwagi na położenie geograficzne, CMR może, przynajmniej potencjalnie, konkurować ze stoczniami remontowymi we Włoszech i w Hiszpanii.
- (60) W związku z powyższymi ustaleniami, Komisja stwierdziła, że cała pomoc publiczna udzielona CMR w postaci opisanej w pierwszej części tabeli 3, stanowi pomoc państwa w znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (61) Komisja stwierdza także, że Francja nie zastosowała się do obowiązku wynikającego z art. 88 ust. 3 Traktatu, polegającego na niewykonaniu planowanych działań przed wydaniem końcowej decyzji w sprawie (klauzula zawieszająca). W konsekwencji pomoc uważana jest za przyznaną niezgodnie z prawem.

B. Odstępstwo od zastosowania art. 87 Traktatu

- (62) Uwzględniając fakt, że CMR działa w sektorze remontów okrętowych, każdy rodzaj przyznanej pomocy przeznaczonej do utrzymania działalności przedsiębiorstwa wpisuje się w zestaw reguł, które mają zastosowanie w przypadku sektora budownictwa okrętowego. Począwszy od 1 stycznia 2004 r., zasady te znajdują się w ramach prawnych dotyczących pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego⁽⁸⁾, zastępując zasady ustanowione w rozporządzeniu w sprawie przemysłu stoczniowego. Jednakże, zgodnie z komunikatem Komisji dotyczącym określenia zasad oceny niezgodności z prawem pomocy państwa⁽⁹⁾, niezgodna z prawem pomoc, to znaczy taka, której udzielono z pogwałceniem art. 88 ust. 3 Traktatu, będzie oceniana zgodnie z podstawowymi kryteriami ustalonymi we wszelkich instrumentach obowiązujących w dniu przyznania pomocy. W konsekwencji, w tym szczególnym przypadku, stosowane jest rozporządzenie w sprawie przemysłu stoczniowego. W trosce o kompletność informacji, niezależnie od faktu stosowania przez Komisję rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego czy ram prawnych dotyczących pomocy państwa na rzecz przemysłu stoczniowego, które zastąpiły wspomniane rozporządzenie⁽¹⁰⁾, należy sprecyzować, że nie ma to żadnego wpływu na ocenę zgodności, z uwagi na fakt, że podstawowe kryteria dotyczące pomocy na rzecz wspomaganie i restrukturyzacji przedsiębiorstw, pomocy regionalnej i pomocy na szkolenia są identyczne⁽¹¹⁾.
- (63) Francja zwróciła się do Komisji z wnioskiem o sprawdzenie zgodności wspomnianych środków finansowych z zasadami wspólnego rynku bezpośrednio na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, kładąc nacisk na to, że remont statków jest działalnością podstawową dla prawidłowego funkcjonowania portu wielkości Marsylii.
- (64) Przede wszystkim, Komisja zauważa, że nawet jeśli działalność usługowa polegająca na remontach oferowanych przez CMR byłaby rzeczywiście niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania portu, to działalność ta powinna być w głównej mierze zapewniona za pomocą zasobów własnych portu, bez konieczności uciekania się do pomocy państwa. Komisja zezwala jednak na część pomocy jako na regionalną pomoc inwestycyjną, biorąc pod uwagę problemy regionu.
- (65) Ponadto, rozporządzenie w sprawie przemysłu stoczniowego stanowi szczególny i wyczerpujący zbiór zasad obowiązujących w sektorze, w szczególności w odniesieniu do remontów okrętów, które stanowią *lex specialis* w stosunku do Traktatu. Zezwolenie na pomoc poprzez bezpośrednie zastosowanie Traktatu będzie niezgodne z celami wyznaczonymi przez ustalenie zasad szczególnych i ograniczających, stosowanych do sektora.
- (66) W związku z tym, Komisja nie może ocenić wspomnianej pomocy opierając się bezpośrednio na zapisach Traktatu.
- (67) Artykuł 2 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego rozstrzyga, że pomoc udzielona na cele remontowe okrętów nie może być uważana za zgodną z zasadami wspólnego rynku, jeśli nie jest zgodna z przepisami tegoż rozporządzenia.

1. Pomoc na restrukturyzację

- (68) Według Francji, wspomniana pomoc ma na celu przeprowadzenie restrukturyzacji działalności CMR. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego, pomoc na rzecz wspomaganie i restrukturyzacji przedsiębiorstwa działającego w sektorze remontów okrętów w wyjątkowych przypadkach może być uważana za zgodną z zasadami wspólnego rynku, pod warunkiem jednak, że będzie zgodna z wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji, a także z warunkami szczegółowymi zdefiniowanymi w tymże art. 5.
- (69) W związku z tym, Komisja sprawdziła, czy warunki wytycznych dotyczących restrukturyzacji zostały spełnione.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 317 z 30.12.2003, str. 11.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 119 z 22.5.2002, str. 22.

⁽¹⁰⁾ Patrz: punkty 12 b) i 12 f) jak również punkt 26 ram prawnych dotyczących pomocy państwa na rzecz budownictwa okrętowego.

⁽¹¹⁾ Za wyjątkiem kryterium ograniczenia mocy produkcyjnych, które nie jest już wymagane jako warunek konieczny do przyznania pomocy w zakresie restrukturyzacji przez ramy prawne w sprawie pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego. Jednakże wytyczne w sprawie restrukturyzacji narzucają jako warunek konieczny unikanie wszelkiego nieuzasadnionego zakłócenia warunków konkurencji, przewidując zastosowanie środków wyrównawczych. Zob. w tej sprawie punkty 35 i następane wytycznych w sprawie restrukturyzacji.

1.1. Kwalifikowalność przedsiębiorstwa

- (70) Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji, aby zostać zakwalifikowanym do skorzystania z pomocy na restrukturyzację, zainteresowane przedsiębiorstwo musi zostać zaklasyfikowane jako przeżywające trudności w znaczeniu wspomnianych wytycznych. Mimo że nie istnieje odrębna definicja wspólnotowa, Komisja uważa, że przedsiębiorstwo przeżywa trudności wówczas, gdy jest niezdolne, przy użyciu swoich własnych zasobów finansowych, albo gotowych do zainwestowania zasobów właścicieli/akcjonariuszy i wierzycieli, do powstrzymania strat, prowadzących, bez pomocy zewnętrznej czynników publicznych, do nieuniknionej zagłady ekonomicznej w krótko- lub średnio-terminowej perspektywie czasu (punkt 4 wytycznych dotyczących restrukturyzacji). Trudności przedsiębiorstwa mogą się przejawiać na przykład wzrostem poziomu strat, spadkiem obrotów, wzrostem stanu zapasów, nadmiernymi zdolnościami produkcyjnymi, spadkiem marży brutto samofinansowania, rosnącym zadłużeniem, wzrostem kosztów finansowych oraz osłabieniem lub spadkiem, a nawet zanikiem wartości aktywów netto.
- (71) Jednakże punkt 7 wytycznych dotyczących restrukturyzacji orzeka, że nowopowstałe przedsiębiorstwo nie jest uprawnione do pomocy na restrukturyzację, nawet gdy początkowa sytuacja finansowa takiego przedsiębiorstwa jest niepewna. Jest to przypadek, gdy nowe przedsiębiorstwo powstaje w następstwie likwidacji przedsiębiorstwa istniejącego, albo z przejęcia tylko jego aktywów.
- (72) Wyłączenie przedsiębiorstw nowopowstałych z prawa do korzystania z pomocy na restrukturyzację wynika z zasady, według której założenie przedsiębiorstwa jest następstwem decyzji wynikającej z sytuacji na danym rynku. Przedsiębiorstwo powinno być założone tylko w przypadku, gdy ma ono szansę prowadzenia działalności na danym rynku, innymi słowy, gdy posiada dostateczny kapitał oraz możliwości działania od początku swojego istnienia.
- (73) Nowopowstałe przedsiębiorstwo nie może korzystać z pomocy na restrukturyzację z uwagi na fakt, że mimo istnienia prawdopodobieństwa, iż napotka na początku trudności, nie jest ich w stanie przewidzieć wystąpienia trudności wymienionych w wytycznych dotyczących restrukturyzacji. Te trudności, opisane w motywie 70, są związane z historią działania przedsiębiorstwa, gdyż wynikają ze sposobu jego działania. Natomiast nowopowstałe przedsiębiorstwo, z racji swojego charakteru, nie może napotykać tego typu trudności.
- (74) Nowopowstałe przedsiębiorstwo może natomiast zostać narażone na straty wynikające z rozpoczęcia działalności, mając na uwadze fakt, że musi ono sfinansować wszystkie inwestycje, a także koszty eksploatacyjne na początku działalności oraz fakt, że niekoniecznie musi je pokryć z przychodów z działalności. Koszty te są jednak związane z rozpoczęciem działalności przez przedsiębiorstwo, a nie z jego restrukturyzacją. W związku z tym nie mogą być one finansowane z pomocy na restrukturyzację bez odebrania jej szczególnego celu i ograniczonego zasięgu.
- (75) Powyższe ograniczenie zakresu stosowania wytycznych dotyczących restrukturyzacji stosuje się w przypadku nowopowstałych przedsiębiorstw, które powstały z istniejących wcześniej likwidowanych przedsiębiorstw lub w wyniku przejmowania wyłącznie ich aktywów. W takich przypadkach, nowe przedsiębiorstwa w zasadzie nie przejmują zadłużenia swoich poprzedników, co oznacza, że nie napotykają one na trudności opisane w wytycznych dotyczących restrukturyzacji.
- (76) W decyzji o wszczęciu procedury, Komisja wyraziła wątpliwości czy CMR jest uprawniona do korzystania z pomocy na restrukturyzację, w sytuacji, kiedy jest ona nowopowstałą firmą.
- (77) W związku z tym, Komisja stwierdza, a Francja przyznaje, że CMR reprezentuje nowy podmiot prawa handlowego, mający odrębną osobowość prawną, inną niż CMdR.

- (78) Poza tym, Komisja uważa, że CMR stanowi nowy podmiot gospodarczy, odrębny od CMdR. Prawdą jest, że CMR kontynuuje działalność gospodarczą tego samego typu, co CMdR (remonty okrętów). Jest jednak niemożliwe stwierdzenie, czy CMR odpowiada temu samemu podmiotowi gospodarczemu, co CMdR. Wręcz przeciwnie, Komisja uważa, że przejście stanowiło zaprzestanie ciągłości działalności starego i nowego podmiotu, mimo że CMR przejęła aktywa, majątek, pracowników oraz pewne obowiązki wynikające z ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczeń społecznych, a także mimo prowadzenia działalności w tym samym sektorze, co CMdR. Z faktu, że przejście nie pociągnęło za sobą przejścia zadłużenia związanego z wcześniejszą działalnością wynika, że mamy do czynienia z takim właśnie przerwaniem ciągłości. CMR nie była więc w takiej samej sytuacji finansowej jak CMdR. W tym miejscu należy stwierdzić, że przyczyny takiej sytuacji, to znaczy fakt, że poprzednik wziął na siebie zadłużenie albo że nie było żadnego zadłużenia, nie są w tym przypadku istotne. Rzeczywista sytuacja CMR w momencie rozpoczęcia działalności może być opisana jako nowe rozpoczęcie działalności. Zerwanie ciągłości działalności może być także potwierdzone faktem, że żadne prace w toku nie zostały przejęte; wszystkie prace w toku zostały ukończone, a dostawcy opłacony przed zgłoszeniem upadłości przez CMdR.
- (79) Należy więc stwierdzić, że CMR jest rzeczywiście nowym podmiotem.
- (80) Francja nie poddaje tej konkluzji w wątpliwość. Podkreśla jednak, że mimo iż CMR jest nowym podmiotem, została postawiona przed trudnościami pozwalającymi na utożsamienie jej z przedsiębiorstwem istniejącym, a przyczyną tych trudności jest przejście pracowników i związane z tym koszty ubezpieczenia społecznego.
- (81) Jeśli chodzi o ten argument, Komisja stwierdza, że CMR nie posiada cech charakterystycznych przedsiębiorstwa przeżywającego trudności w znaczeniu wytycznych dotyczących restrukturyzacji, tak jak to przedstawiono w motywie 70. CMR po prostu musi ponieść normalne koszty związane z rozpoczęciem działalności oraz stratę wynikającą z rozruchu przedsiębiorstwa, co wynika z faktu, że projekt inwestycyjny dopiero się rozpoczyna.
- (82) Koszty rozpoczęcia działalności gospodarczej są nieuniknione i w żaden sposób nie są związane z historią spółki. CMR poniosłaby podobne koszty, gdyby akcjonariusze zdecydowali się na założenie spółki całkowicie niepowiązanej z wcześniejszymi działaniami w sektorze remontów okrętów, co z pewnością pociągnęłoby za sobą koszty rozpoczęcia działalności, związane w szczególności z zakupem maszyn, zatrudnieniem personelu i jego szkoleniem itd.
- (83) Komisja uważa w szczególności, że przejście pracowników na warunkach niezmiennych w stosunku do ich poprzednich warunków zatrudnienia, jeśli chodzi o kwalifikacje, wynagrodzenie oraz staż pracy, a także pewnych świadczeń socjalnych (należne urlopy płatne, „odejścia azbestowe”), stanowi konsekwencję prawną francuskiego ustawodawstwa socjalnego⁽¹²⁾ (porównywalnego w tym zakresie z ustawodawstwem innych krajów), znanego wcześniej inwestorowi. Innymi słowy, przejście to stanowiło warunek, któremu podlegała operacja przejścia aktywów. Poza tym, należało wziąć pod uwagę wszystkie koszty związane z nabywanymi aktywami w trakcie ustalania ceny zakupu.
- (84) Poza tym, Komisja zauważa, że personel przejęty przez CMR stanowi część przejętego majątku i nie stanowi obciążenia. W rzeczywistości to przejście powinno ułatwić wejście CMR na rynek, zwłaszcza jeśli chodzi o zwolnienie z kosztów związanych z zatrudnieniem i szkoleniami nowych członków personelu.
- (85) Francja podkreśla również, że CMR jest przedsiębiorstwem przeżywającym trudności, ponieważ wykonuje ten sam typ działalności, co CMdR, a także dlatego, że jest zobowiązana przestrzegać wszelkiego typu zobowiązań wynikających z ustawodawstwa francuskiego w zakresie ubezpieczeń społecznych, które stanowią obciążenie odziedziczone po CMdR.
- (86) W końcu, Francja podkreśla, że trudności CMdR były związane z charakterem wykonywanej przez nią działalności. Jednak zauważa ona także, że istnienie tylko jednej spółki sektora remontów okrętów w Marsylii jest zgodne z zapotrzebowaniem rynku. Jest oczywiste, że CMR jest jedyną spółką sektora napraw okrętów swego rodzaju w Marsylii, od czasu zamknięcia Marine Technologie i Travofer. Dlatego fakt, że CMR prowadzi działalność w zakresie remontu okrętów, nie powinien stanowić źródła problemów finansowych przedsiębiorstwa i potrzeby restrukturyzacji.

⁽¹²⁾ Komisja uznaje jednak, po dokonaniu pogłębionej analizy francuskiego ustawodawstwa w tej sprawie (drugi akapit art. L 122-12 Kodeksu Pracy), że ustawodawstwo to nie narzuca przejścia wszystkich pracowników.

- (87) Podsumowując, Komisja zauważa, że CMR nie przejęła od CMdR elementów pasywów, co stanowiłoby potwierdzenie tego, że spółka kontynuuje wcześniejszą działalność w zakresie remontu okrętów. CMR jest nowopowstałym podmiotem, który nie przeżywa trudności w znaczeniu wytycznych dotyczących restrukturyzacji. Komisja uznaje, że pomoc inwestycyjna mogłaby być lepiej dostosowana do innych ewentualnych trudności finansowych, których CMR mogłaby doświadczyć.
- (88) Zgodnie z praktyką Komisji, stosowaną od momentu wejścia w życie, w roku 1999, wytycznych dotyczących restrukturyzacji, spółka jest uważana za „nowopowstałą” przez dwa kolejne lata swojego istnienia, od chwili jej założenia. W związku z tym, Komisja zauważa, że CMR została utworzona 20 czerwca 2002 r. jako nowa spółka. Decyzja prawnie wiążąca o przyznaniu pomocy CMR została podjęta dnia 26 czerwca 2002 r., to znaczy przed upływem dwóch lat od jej utworzenia.
- (89) Komisja uważa, że CMR nie może być beneficjentem pomocy na restrukturyzację. W poniższych motywach Komisja bada, czy informacje dostarczone przez Francję mogły rozwiązać inne wątpliwości, które Komisja wyraziła w decyzji o rozpoczęciu procedury, a które dotyczyły zgodności pomocy z innymi warunkami obowiązującymi przy udzielaniu pomocy na restrukturyzację. Wnioski Komisji dotyczące tych warunków należałoby zastosować w przypadku, gdyby CMR nie była nowopowstałą spółką, lecz spółką przechodzącą problemy finansowe, a w związku z tym uprawnioną do otrzymania pomocy na restrukturyzację.
- (90) W trosce o wyczerpujące rozpatrzenie sprawy, Komisja stwierdza, że środki, o których mowa, nie mogą zostać zakwalifikowane jako pomoc na ratowanie przedsiębiorstwa. Zasada decydująca o przyznaniu pomocy na ratowanie przedsiębiorstwa jest identyczna jak zasada przyznawania pomocy na restrukturyzację. Zgodnie z punktem 7 wytycznych dotyczących restrukturyzacji, nowopowstałe podmioty nie kwalifikują się aby otrzymać pomoc przeznaczoną na ratowanie przedsiębiorstw. W związku z tym CMR, jako podmiot nowopowstały, który nie przeżywa trudności w znaczeniu wytycznych dotyczących restrukturyzacji, nie może być beneficjentem tego typu pomocy.

1.2. Powrót do wiarygodności finansowej

- (91) Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji, udzielona pomoc musi podlegać wprowadzeniu w życie planu restrukturyzacji, pozwalającego na odzyskanie, w rozsądnym terminie, długoterminowej wiarygodności przedsiębiorstwa, na podstawie realistycznego scenariusza dotyczącego warunków przyszłej działalności, tak by przedsiębiorstwo mogło istnieć o własnych siłach. Powyższy cel musi zostać osiągnięty przede wszystkim wysiłkiem własnym spółki, w szczególności dzięki zaprzestaniu działalności, które są strukturalnie deficytowe i które pozostaną takie nawet po zakończeniu procesu restrukturyzacji.
- (92) Komisja nabrała wątpliwości, ponieważ Francja nie przedstawiła w swoim planie trudności strukturalnych, które powinien rozwiązać plan restrukturyzacji, a tylko zadowolili się stwierdzeniem, że trudności, które napotkała CMR, wynikały głównie z upadłości CMdR. Dlatego Komisja zaczęła wątpić, czy CMR rzeczywiście przeżywa tego rodzaju trudności oraz czy plan restrukturyzacji w związku z tym może przywrócić spółce wiarygodność.
- (93) Francja wyjaśniła, że problemy CMR wynikały ze strategii handlowej Cammell Laird, które próbowało zmienić profil działalności przedsiębiorstwa w Marsylii, z remontów okrętów na przebudowę okrętów. Ta zmiana zakończyła się utratą aktualnych klientów sektora remontów okrętów. W celu wyjaśnienia tego faktu, Francja oświadczyła, że CMdR kontynuowała działalność remontową, choć zakres tej działalności był ograniczony, a w momencie zakończenia działalności jej portfel zamówień był całkowicie pusty.
- (94) Komisja stwierdziła, że trudności, jakie napotkała CMR, spowodowane są sytuacją, jaka panuje na rynku remontów okrętów, która charakteryzuje się ogólnym spadkiem zapotrzebowania na tego typu usługi oraz potrzebą przywrócenia wiarygodności dla tego typu usług, której polityka poprzedniego podmiotu wyraźnie zaszkodziła.
- (95) Komisja stwierdziła ponadto, że plan operacyjny, jaki Francja zgłosiła, będzie w stanie przywrócić wiarygodność CMR w rozsądnym terminie. Jednakże Komisja ocenia, że najodpowiedniejszym instrumentem, jaki należałoby zastosować w celu rozwiązania tego typu problemów, jest pomoc inwestycyjna.

1.3. Uniknięcie zakłóceń konkurencji

- (96) Komisja wyraża także wątpliwość, czy CMR dokonuje rzeczywistego i nieodwracalnego zmniejszenia swoich zdolności produkcyjnych, w takim zakresie, jaki wymagany jest na mocy art. 5 ust. 1 akapit 2 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego.
- (97) Wspomniane powyżej zmniejszenie zdolności produkcyjnych musi być powiązane z wysokością udzielonej pomocy, zamykane obiekty musiały być użytkowane zgodnie ze swoim przeznaczeniem, czyli budownictwem okrętowym, remontami oraz przebudową okrętów, aż do daty zawiadomienia o udzieleniu pomocy i nie mogą być eksploatowane podczas co najmniej dziesięciu lat od daty zatwierdzenia pomocy przez Komisję. Poza tym, nie będzie się brać pod uwagę zmniejszenia zdolności produkcyjnych w innych przedsiębiorstwach znajdujących się w tym samym Państwie Członkowskim, chyba że przewidywane redukcje zdolności produkcyjnych przedsiębiorstwa korzystającego z pomocy będą niemożliwe bez narażenia wiarygodności planu restrukturyzacji. Wreszcie, skalę niezbędnego zmniejszenia zdolności produkcyjnych będzie można ocenić na podstawie rzeczywistego poziomu produkcji podczas pięciu ostatnich lat poprzedzających restrukturyzację.
- (98) Po pierwsze, jeśli chodzi o argument Francji, zgodnie z którym zmniejszenie zdolności produkcyjnych odbędzie się dzięki zamknięciu dwóch pozostałych stoczni remontowych Marsylii (Marine Technologie i Travofer), Komisja uważa że, zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego, nie należy brać pod uwagę tych zamknięć, ponieważ dotyczą one przedsiębiorstw innych niż beneficjenta, chyba że zmniejszenie zdolności produkcyjnych byłoby niemożliwe bez narażenia wiarygodności planu restrukturyzacji.
- (99) Marine Technologie i Travofer są podmiotami gospodarczymi niezwiązanymi z CMR, a ich zamknięcie jest wynikiem zjawisk niezależnych od CMR i było wynikiem upadłości ich spółki macierzystej Cammell Laird. Poza tym, Francja nie potwierdziła, że zmniejszenie zdolności produkcyjnych zagroziłoby wiarygodności planu operacyjnego CMR.
- (100) Dlatego Komisja nie może uznać tego argumentu za dowód zmniejszenia zdolności produkcyjnych CMR.
- (101) Po drugie, poruszono kilka innych kwestii, które mogą okazać się nie bez znaczenia dla rozpatrzenia sprawy zakłóceń konkurencji (patrz: motywy 48–51).
- (102) Komisja zauważa przede wszystkim, że wytyczne dotyczące restrukturyzacji zwalniają w zasadzie małe i średnie przedsiębiorstwa z obowiązku nałożonego na beneficjentów pomocy, polegającego na złagodzeniu negatywnych konsekwencji pomocy w stosunku do konkurencji, za wyjątkiem przepisów przeciwnych, wynikających z zasad dotyczących pomocy państwa w konkretnym sektorze. Otóż podobne zasady istnieją w rozporządzeniu w sprawie przemysłu stoczniowego, które nie przewiduje podobnych zwolnień dla małych i średnich przedsiębiorstw.
- (103) Podobnie, fakt, że inne przedsiębiorstwa remontowe okrętów tego regionu nie stanowią konkurencji dla CMR, nie jest decydujący. Rozporządzenie w sprawie przemysłu stoczniowego stanowi, że pomoc na restrukturyzację przyznana w tym sektorze ma wpływ na konkurencję i nie pozwala na żadną elastyczność wynikającą z konkretnej sytuacji rynkowej, w przeciwieństwie do punktu 36 wytycznych dotyczących restrukturyzacji. Beneficjent jest zobowiązany do podjęcia kroków zmierzających do zmniejszenia swoich zdolności produkcyjnych, dostosowując się do poziomu udzielonej pomocy. Powyższe reguły są bardziej rygorystyczne w przypadku budownictwa okrętowego, co jest uzasadnione nadwyżką mocy produkcyjnych, która charakteryzuje sektor. Z kolei sektor remontów okrętów, także czuły na tego typu zmiany, podlega takim samym regułom i zasadom jak sektor budownictwa okrętowego, również ze względu na nadwyżki mocy produkcyjnych.
- (104) W końcu, Komisja zauważa, że personel CMdR stanowił 310 osób w roku 1996, w momencie, kiedy problemy się rozpoczęły. W chwili przejścia aktywów od CMdR przez CMR, personelu liczył 132 osoby. Niniejsza redukcja personelu została więc przeprowadzona w spółce CMdR i odbyła się przed przyznaniem pomocy na restrukturyzację dla CMR. Nie może więc być uważana za czynnik osłabiający zakłóceń konkurencji.

- (105) Jeśli chodzi o argument, zgodnie z którym zdolności produkcyjne zostaną zredukowane dzięki „odejściom azbestowym”, najnowsze informacje (styczeń 2004 r.) wskazują, że powyższa kategoria dotyczy 58 osób w latach 2002–2004. Jednakże jest oczywiste, że co najmniej część z tych osób zostanie zastąpiona (30, według pisma z 6 marca 2003 r.).
- (106) Wszystkie powyższe dane nie pozwoliły jednak Komisji na odrzucenie wątpliwości, czy CMR dokonała rzeczywistego i nieodwracalnego zmniejszenia swoich zdolności produkcyjnych w stosunku do poziomu przyznanej pomocy. Jednakże, nawet jeśli CMR mogłaby skorzystać z pomocy jako przedsiębiorstwo przeżywające trudności, pomoc taka nie byłaby zgodna z rozporządzeniem w sprawie przemysłu stoczniowego.

1.4. Ograniczenie pomocy do minimum

- (107) Według wytycznych dotyczących restrukturyzacji, wysokość oraz intensywność pomocy powinny być ograniczone do minimum, niezbędnego dla przeprowadzenia restrukturyzacji przy wykorzystaniu możliwości finansowych przedsiębiorstwa. Beneficjenci pomocy powinni wnieść istotny wkład do planu restrukturyzacji, wykorzystując swoje własne zasoby finansowe, albo za pomocą finansowania zewnętrznego, uzyskanego na warunkach rynkowych.
- (108) Komisja wyraziła wątpliwości, czy warunek ten został spełniony, ze względu na to, że dostępne środki finansowe, prywatne i publiczne, przewyższały zadeklarowane potrzeby. Francja odpowiedziała, że kwota pomocy publicznej i prywatnej, czyli 5 930 000 EUR pokryła, z jednej strony, koszty restrukturyzacji (3 649 494 EUR) a, z drugiej strony, część zapotrzebowania na kapitał obrotowy, które przewyższało potrzeby związane z restrukturyzacją.
- (109) Na ten temat, Komisja złożyła zapytanie dotyczące ekwiwalentu subwencji netto pożyczki udzielonej CMR. Stanowisko Komisji dotyczące metody ustalenia referencyjnej stopy procentowej i stopy dyskontowej stwierdza, że referencyjna stopa procentowa może wzrosnąć w sytuacjach szczególnego ryzyka. Komisja stwierdza, że jeśli CMR znała trudności związane z procesem restrukturyzacji, co stanowi argument, którego broni Francja, a z którym nie zgadza się Komisja, to można przyznać, że taka sytuacja może rodzić szczególne ryzyko. Żaden pożyczkodawca prywatny nie przyznałby CMR pożyczki na takich warunkach, to znaczy bez oprocentowania i żadnych gwarancji. Dlatego też całkowita kwota pożyczki musi być uznana za pomoc. Całkowita kwota pomocy wynosi więc 3 490 000 EUR.
- (110) Zadeklarowane potrzeby finansowania, związane z restrukturyzacją, wynoszą 3 649 494 EUR. Pomoc wynosi 3 490 000 EUR, a wkład prywatny wniesiony przez beneficjenta na restrukturyzację odpowiada kwocie 159 494 EUR. Wkład własny beneficjenta nie stanowi więc kwoty znaczącej, co stoi w sprzeczności do wymogów wytycznych dotyczących restrukturyzacji.
- (111) Komisja stwierdziła, że jeśli nawet CMR była przedsiębiorstwem przeżywającym trudności uprawniające ją do uzyskania pomocy na restrukturyzację, nie został spełniony wymóg proporcjonalności, a w związku z tym pomoc nie byłaby zgodna z wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji.

1.5. Wytyczne dotyczące restrukturyzacji z 1994 r.

- (112) W decyzji o rozpoczęciu dochodzenia, Komisja zbadała zgodność środków z wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji, przyjętymi w roku 1999. To podejście nie zostało zakwestionowane przez Francję w odpowiedzi na tę decyzję. Należy zwrócić uwagę, że rozporządzenie w sprawie przemysłu stoczniowego odnosi się, w art. 5, do wytycznych Wspólnoty dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw przeżywających trudności z roku 1994⁽¹³⁾ (zwanymi dalej „wytycznymi w sprawie restrukturyzacji z roku 1994”), które zostały zastąpione w roku 1999 nowymi wytycznymi dotyczącymi restrukturyzacji. Komisja uważa jednak, że nawet jeśli zostały zastosowane wytyczne w sprawie restrukturyzacji z roku 1994, logika postępowania pokazana powyżej nie będzie inna. Po pierwsze, nowopowstała spółka nie może być, ze względu na sam fakt, że jest nowopowstałym podmiotem, traktowana jako spółka przechodząca trudności. Nawet jeśli wytyczne dotyczące restrukturyzacji z roku 1994 w tym przypadku są mniej oczywiste, to jednak znajdującą się tam definicja przedsiębiorstwa przechodzącego trudności jasno wskazuje na przedsiębiorstwo istniejące, którego ma dotyczyć procedura ratowania i restrukturyzacji, a nie na przedsiębiorstwo nowopowstałe. Po drugie, kryterium dotyczące ograniczenia pomocy do minimum istniało także już w wytycznych w sprawie restrukturyzacji z roku 1994⁽¹⁴⁾, i nie zostało spełnione w obecnej sprawie.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 368 z 23.12.1994, str. 12.

⁽¹⁴⁾ Patrz: punkt 3.2.2. iii).

- (113) Pomoc nie będzie w konsekwencji zgodna z literą wytycznych w sprawie restrukturyzacji z roku 1994.

2. Regionalna pomoc inwestycyjna

- (114) Warunki zgodności pomocy regionalnej na rzecz inwestycji ze wspólnym rynkiem są opisane w art. 7 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego. Po pierwsze, środki muszą dotyczyć regionu, o którym mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) lub lit. c) Traktatu. Po drugie, intensywność pomocy nie może przekroczyć pułapu określonego przez to rozporządzenie. Po trzecie, musi chodzić o środki przeznaczone na wspieranie inwestycji polegających na podniesieniu poziomu technicznego albo modernizacji stoczni w celu zwiększenia wydajności istniejących urządzeń. Po czwarte, pomoc nie może być związana z restrukturyzacją finansową stoczni. Po piąte, pomoc musi ograniczać się do wydatków kwalifikujących się do niej, zgodnie z wytycznymi wspólnotowymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej⁽¹⁵⁾ (dalej zwanymi „wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej”).
- (115) Region Marsylii jest obszarem, który może korzystać z pomocy na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie przemysłu stoczniowego oraz zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną przez Komisję, intensywność pomocy dla tego regionu nie może przekroczyć 12,5% netto.⁽¹⁶⁾
- (116) Zgodnie z punktem 4.5 wytycznych w sprawie pomocy regionalnej, akceptowane w ramach pomocy wydatki są traktowane całościowo i dotyczą następujących elementów inwestycyjnych: gruntu, budynków i urządzeń. Zgodnie z punktem 4.6 wspomnianych wytycznych, zaakceptowane wydatki mogą także obejmować pewne kategorie inwestycji w aktywa niematerialne.
- (117) W piśmie z dnia 29 czerwca 2004 r., Francja opisała inwestycje CMR, które mogłyby skorzystać z pomocy regionalnej: zapasy, inwestycje w urządzenia i budynki. Z uwagi na to, że pokrywają koszty operacyjne, wydatki związane z zapasami nie mogą kwalifikować się do pomocy inwestycyjnej. W tabeli 5 Komisja przedstawia wydatki, które określa jako kwalifikujące się do pomocy na inwestycje początkowe.

Tabela 5

Wydatki kwalifikujące się do regionalnej pomocy inwestycyjnej⁽¹⁷⁾

(w EUR)

POZYCJA	KWOTA
1. Inwestycje w urządzenia, obejmujące:	420 108
2. urządzenia transportowe/pojazdy	162 500
3. sprzęt komputerowy	35 600
4. inne urządzenia i sprzęt	222 008
5. Budynki	1 000
RAZEM	421 108

- (118) Komisja przyznaje, że powyższe inwestycje wpływają na realizację celów planu działania CMR, w takim zakresie, w jakim są opisane w motywie 20 i, w związku z tym, przeznaczone są na racjonalizację i modernizację stoczni, w celu zwiększenia jej rentowności. Inwestycje te odpowiadają ponadto jednolitemu zestawieniu wydatków: inwestycjom w budynki (punkt 5 tabeli 5) i inwestycjom w urządzenia (punkty 1–4 tabeli 5).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9. Zmiany do wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej (Dz.U. C 258 z 9.9.2000, str. 5).

⁽¹⁶⁾ Ekwiwalent subwencji netto (ESN).

⁽¹⁷⁾ Inwestycje zrealizowane w latach 2002–2004.

- (119) Podsumowując, całkowite wydatki, zakwalifikowane do regionalnej pomocy inwestycyjnej, wynoszą 421 108 EUR (wartość zdyskontowana wynosi 401 152 EUR, rok referencyjny 2002, stopa dyskontowa 5,06 %).
- (120) Intensywność dopuszczalnej pomocy wynosi maksymalnie 12,5 % netto (co odpowiada 18,9 % brutto⁽¹⁸⁾). Dlatego też dopuszczalna pomoc wynosi 75 737 EUR.
- (121) Komisja uznaje, że pomoc na rzecz CMR może zostać częściowo zatwierdzona jako pomoc w zakresie inwestycji początkowej, w wysokości 75 737 EUR.

3. Pomoc szkoleniowa

- (122) Komisja stwierdziła, że pewne wydatki, które CMR umieszcza w swoim planie operacyjnym, dotyczą szkoleń. Pomoc została przyznana po wejściu w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej⁽¹⁹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie pomocy szkoleniowej”).
- (123) Rozporządzenie w sprawie pomocy szkoleniowej zostało przyjęte przez Komisję, upoważnioną do tego celu na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽²⁰⁾. Rozporządzenie w sprawie pomocy szkoleniowej, jako prawo późniejsze, rozporządzenie w sprawie przemysłu stoczniowego, które nie przewiduje samo w sobie możliwości przyznania pomocy na szkolenia na rzecz budownictwa okrętowego. Rozporządzenie w sprawie pomocy szkoleniowej stanowi, w art. 1, że jest stosowane do pomocy szkoleniowej przyznanej we wszystkich sektorach, co oznacza, że jest stosowane także do sektora budownictwa okrętowego.
- (124) Rozporządzenie w sprawie pomocy szkoleniowej stanowi, że pomoc indywidualna jest zgodna ze wspólnym rynkiem, pod warunkiem, że spełnia wszystkie warunki przewidziane rozporządzeniem, a mianowicie, że nie przekracza intensywności maksymalnej dopuszczalnej pomocy i że pokrywa koszty kwalifikujące się zgodnie z art. 4 ust. 7 rozporządzenia.
- (125) Francja opisała potrzeby szkoleniowe CMR jako szkolenie specjalistyczne dla 20 pracowników rocznie w CMR i 50 pracowników rocznie u podwykonawców CMR. Komisja zauważa, że art. 2 rozporządzenia w sprawie pomocy szkoleniowej określa szkolenie specjalistyczne jako obejmujące naukę, która będzie stosowana bezpośrednio przede wszystkim w obecnym lub przyszłym miejscu pracy pracownika w przedsiębiorstwie beneficjenta, to znaczy w CMR. Pracownicy podwykonawców CMR nie są szkoleni na potrzeby miejsca pracy w CMR i w związku z tym nie mogą korzystać z pomocy na szkolenia przyznanej CMR. Poza tym Francja nie dostarczyła Komisji żadnych gwarancji, że część pomocy przeznaczona dla podwykonawców CMR zostanie w całości przekazana tym podwykonawcom, a CMR tylko tę pomoc przekaże. Z tej przyczyny Komisja nie może uznać takiej pomocy za pomoc przyznaną pośrednio podwykonawcom CMR. Ponieważ Francja nie odpowiedziała na pytanie Komisji dotyczące rozłożenia wydatków szkoleniowych między pracowników CMR i pracowników jej kontrahentów, Komisja określi wydatki kwalifikujące się do pomocy w sposób proporcjonalny.
- (126) Koszty całkowite szkoleń zadeklarowane przez Francję wyniosły 896 000 EUR. Proporcjonalnie, wydatki dotyczące 20 pracowników CMR wynoszą więc 256 000 EUR. Komisja uznaje te wydatki za kwalifikujące się do udzielenia pomocy.
- (127) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia w sprawie pomocy szkoleniowej, w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw z lokalizacją w regionach, które mogą korzystać z pomocy regionalnej zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu, intensywność pomocy nie może przekroczyć 40 % dla projektów stanowiących kategorię szkoleń specjalistycznych.

⁽¹⁸⁾ Ekwiwalent subwencji brutto (ESB).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 20. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 363/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 20).

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

- (128) W związku z tym, całkowita wysokość pomocy na szkolenia wynosi 102 400 EUR.
- (129) Komisja uznaje, że można udzielić zgody na przyznanie pomocy na rzecz CMR częściowo jako pomocy na szkolenia, w wysokości 102 400 EUR.

V. WNIOSEK

- (130) Komisja stwierdza, że Francja bezprawnie wdrożyła pomoc w wysokości 3 490 000 EUR, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu. Po przeprowadzeniu oceny tej pomocy, Komisja stwierdza, że pomoc ta, jako pomoc na restrukturyzację CMR, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, ponieważ nie spełnia warunków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie przemysłu stoczniowego oraz w wytycznych w sprawie restrukturyzacji. Komisja uważa jednak, że pomoc ta jest częściowo zgodna ze wspólnym rynkiem, jako regionalna pomoc inwestycyjna w znaczeniu art. 7 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego, a także jako pomoc szkoleniowa w rozumieniu rozporządzenia w sprawie pomocy szkoleniowej. Różnica pomiędzy kwotą już przyznaną (3 490 000 EUR) a kwotą zgodną ze wspólnym rynkiem (75 737 EUR + 102 400 EUR = 178 137 EUR), czyli 3 311 863 EUR, ma zostać zwrócona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W sprawie kwoty pomocy w wysokości 3 490 000 EUR, przyznanej przez Francję na rzecz Compagnie Marseille Réparation (CMR):

- a) kwota 75 737 EUR jest zgodna ze wspólnym rynkiem jako regionalna pomoc inwestycyjna na mocy art. 87 ust. 3 lit. e) Traktatu;
- b) kwota 102 400 EUR jest zgodna ze wspólnym rynkiem jako pomoc szkoleniowa na mocy art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu;
- c) kwota 3 311 863 EUR jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

1. Francja podejmie wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania od CMR pomocy, o której mowa w art. 1 lit. c), a która została bezprawnie przekazana do jej dyspozycji. Pomoc ta wynosi 3 311 863 EUR.
2. Zwrot nastąpi niezwłocznie, zgodnie z procedurami prawa krajowego, o ile procedury te umożliwiają natychmiastowe i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji.
3. Kwoty do zwrotu obejmują odsetki, naliczane od dnia, w którym CMR udostępniło pomoc aż do daty ich rzeczywistego zwrotu.
4. Odsetki naliczane są zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽²¹⁾. Stopa odsetek stosuje się do podstawy aktualnej w całym okresie, o którym mowa w ust. 3.
5. Francja zaprzestaje udzielania pomocy i unieważnia wszystkie wypłaty, które jeszcze są należne, począwszy od daty niniejszej decyzji.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 140 z 30.4.2004, str. 1.

Artykuł 3

W terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji, Francja informuje Komisję o środkach przewidzianych i już podjętych w celu zastosowania się do niniejszej decyzji. Francja przekazuje te informacje korzystając z formularza znajdującego się w Załączniku.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 2004 r.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

Załącznik

Informacja dotycząca wykonania decyzji ...

1. Obliczenia dotyczące środków do odzyskania

- 1.1. W poniższej tabeli należy wskazać następujące informacje dotyczące wysokości pomocy bezprawnie przyznanej beneficjentowi:

Data(-y) ⁽¹⁾	Kwota pomocy ⁽²⁾	Waluta	Beneficjent

⁽¹⁾ Data(y) udostępnienia pomocy finansowej (lub transzy pomocy finansowej) beneficjentowi (w przypadku gdy pomoc zawiera kilka transz i zwrotów, należy je wykazać w osobnych liniach).

⁽²⁾ Kwota pomocy udostępnionej beneficjentowi (w wysokości ekwiwalentu subwencji brutto).

Uwagi:

- 1.2. Należy dokładnie wskazać, w jaki sposób będą naliczane odsetki od kwoty pomocy do odzyskania.

2. Środki planowane oraz już podjęte w celu odzyskania pomocy

- 2.1. Należy podać szczegółowo, jakie środki są planowane, a jakie już zostały podjęte, aby niezwłocznie i skutecznie odzyskać pomoc. Należy również podać podstawy prawne poszczególnych środków, w stosownych przypadkach.

- 2.2. Kiedy zostanie zakończone odzyskiwanie zwrotu pomocy.

3. Zwroty już dokonane

- 3.1. Należy wskazać poniżej następujące informacje dotyczące kwot pomocy, które zostały już zwrócone przez beneficjenta:

Data ⁽¹⁾	Kwota pomocy już zwrócona	Waluta	Beneficjent

⁽¹⁾ Data(-y), kiedy pomoc została zwrócona.

- 3.2. Należy dołączyć dokumenty stanowiące dowody zwrotu kwot pomocy, wskazanych w tabeli w punkcie 3.1.